

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Presentació del llibre 'Josep Suñol i Garriga. Viure i morir per Catalunya', de Jordi Badia

Palau del Parlament, 13 d'octubre de 2011

La presidenta

Honorable senyor Joaquim Nadal, avui en qualitat d'historiador, no com a diputat; senyor Jordi Badia, periodista i autor del llibre; senyor Lluís Pagès, editor del llibre; senyora Margarita Ruiz, gerent de la Fundació Suñol; excel·lentíssim senyor Joan Ridao, en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya i company, durant anys, en aquest Parlament; senyor Mario Romeo, president de la Fundació Esport i Ciutadania; excel·lentíssim senyor president de la Diputació de Barcelona; presidents que van ser del Futbol Club Barcelona, Agustí Montal i Raimon Carrasco, company, a més, d'Unió Democràtica de Catalunya; doctor Broggi, senyores i senyors, familiars de Suñol i Garriga, amigues i amics de les dues fundacions, a mi em toca cloure un acte que diria que ha estat emotiu i digne, un acte d'afirmació democràtica, un acte que intentava –i crec que ho ha aconseguit– retre homenatge a una persona, a un patriota que va morir fa setanta-cinc anys, que ha estat una mica en la penombra i que avui ha sortit a la llum.

I crec que les intervencions de totes les persones que m'han precedit, i diria que molt especialment la de l'honorable Joaquim Nadal, ens han arribat una mica al cap i al cor a tots. I això és bo dir-ho i, a més, m'agrada dir-ho aquí, al Parlament, que és la casa de tots, perquè, tot i que Suñol i Garriga va ser diputat al Congrés dels Diputats, podia haver estat diputat d'aquesta casa i avui hauríem estat molt honorats de retre homenatge a un diputat d'aquesta casa. Ara bé, com si ho hagués estat.

Per tant, vull felicitar, en primer lloc, l'autor, que ha sabut fer, com deia Joan Ridao, no una biografia a l'ús, sinó una biografia que ens ha fet entrar en la vida i en la manera d'entendre la vida d'aquells anys convulsos de Suñol i Garriga.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

També voldria felicitar les dues fundacions, que han estat la raó que avui siguem aquí; una, perquè és la Fundació Suñol i, per tant, el record de la família Suñol i el record de Suñol i Garriga, i l'altra, la Fundació Esport i Ciutadania, perquè va assumir el lema que ell va defensar durant la seva curta vida.

Felicitats, també, a Pagès Editors per la publicació del llibre, i jo diria que no em deixo ningú de la taula.

Lamento, això sí, que avui no pugui acompanyar-nos el seu fill. Li feia moltíssima il·lusió, i ens ho va dir, i fa dos, tres dies ens va arribar una carta que deia: "No puc venir, no em trobo bé". Té vuitanta-quatre anys i jo suposo que l'emoció també hi ha influït. Però he quedat amb la gerent de la fundació perquè quan es posi bo, quan es trobi una mica més bé i sàpiga l'èxit de convocatòria que ha tingut aquesta presentació del llibre del seu pare, vingui aquí a prendre cafè i estaré encantada de rebre'l i de poder-li-ho explicar i ensenyar-li les fotografies d'aquest auditori ple de gom a gom. Crec que aquesta serà una manera clara de retre-li homenatge a ell, a la família i també a tots els catalans i catalanes que volem que la nostra memòria es mantingui, i es mantingui, com deia abans Joan Ridaó, no per obrir ferides, sinó per tancar-les però per no oblidar-les.

La nostra història és molt important. Som on som perquè venim d'on venim, i una part de la nostra història és Suñol i Garriga. Una persona que, en paraules de molts de vostès, va ser l'inspirador del binomi esport-ciutadania. Va ser periodista, empresari, polític i president del Barça en una època que el Barça ja començava a ser més que un club. En aquell moment la seva manera de fer de president del Barça i la seva lluita personal ja deixaven entreveure com era Suñol i Garriga, una persona que, com vostès ja han sentit i saben, va ser executat al front del Guadarrama ara fa setanta-cinc anys.

Aquest llibre forma part de la recuperació de la nostra memòria històrica. I vull comentar que precisament la decisió de presentar-lo el dia d'avui va ser perquè vam buscar una data que anés bé a tothom. Inicialment, la idea era presentar-lo, si podia ser, el mes de juliol, just abans de la data de la seva mort. Però va ser impossible, el mes de juliol el Parlament tenia tantíssimes activitats parlamentàries que era impossible organitzar un acte com aquest. A l'últim, vam quedar de fer-lo avui.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Dissabte hi haurà un acte a Montjuïc que és l'ofrena a la tomba del president Companys, i al mateix temps es fa l'ofrena als immolats de la guerra civil espanyola. És un acte emotiu, un acte d'afirmació democràtica, un acte de record. Aquest dissabte també, en aquesta ofrena, hi haurà en el nostre pensament la persona i l'obra de Suñol i Garriga.

Vull també, en aquestes paraules de cloenda, remarcar la importància de les fundacions i lloar el paper que fan. Permetin-me que aprofiti una mica la meva vessant jurídica, la meva experiència jurídica, i la defensa que sempre he fet de les fundacions.

El món de les fundacions a Catalunya ha tingut sempre una gran importància. Van sobreviure a la dictadura franquista. Recordo que l'any 1982, quan vam assumir les competències en matèria de fundacions, a Catalunya hi havia funcionant dues-centes fundacions. Ara, en aquest moment –i vull destacar-ho–, n'hi ha 2.471. Això demostra la vitalitat de la nostra societat civil, la força de la nostra societat civil; una societat civil rica i diversa, en quantitat i en qualitat, i un exemple d'això el tenim en les dues fundacions que avui són coprotagonistes d'aquest acte.

La Fundació Suñol s'ha dedicat i es dedica a l'àmbit cultural, artístic, impulsa la producció artística d'avantguarda i la posa a l'abast del públic en general. I la Fundació Esport i Ciutadania es dedica a la recuperació dels valors universals a través de l'esport: esforç, voluntat, treball, perseverança, vocació i passió.

Quan la Margarita Ruiz en parlava, jo he apuntat algunes de les característiques amb què ella definia Suñol i Garriga: coratge, audàcia, coherència, tenacitat. I després ha dit: "Era agosarat i utòpic". És cert, és veritat, ho era, i això lligava amb aquell lema que ell tenia, d'esport i ciutadania, amb què volia traslladar als nois i noies aquests valors que avui són molt importants, i que veig que fa setanta-cinc anys, en fa vuitanta o en fa noranta també ho eren.

Suñol i Garriga va utilitzar l'esport com a llenguatge per apropar-se a la gent jove, i precisament per promoure aquest aspecte i preservar aquests valors es va constituir la Fundació Esport i Ciutadania, que té per objecte la defensa dels valors com a mitjà per educar els nois i les noies.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Josep Suñol ens ha deixat com a llegat la importància dels valors humans, personals i socials, dels valors que ens ajuden a conviure: que la societat s'entengui, que pugui parlar i no cridar, que pugui dialogar i no lluitar.

Jo no faré el que ja ha fet l'amic Joaquim Nadal de llegir-los un..., perquè també tenia un trosset del que ell ha dit —aquí hem coincidit. En tinc un altre, i aquest sí que el llegiré molt per sobre. 'La Rambla'... Suñol i Garriga ben aviat va resumir quina vinculació havien de tenir per a 'La Rambla' l'esport i la política, i en el primer número, en un article que obria el setmanari del moment, a la primera columna de l'esquerra i amb el títol 'Ràpides', deia: "Esport polític, no; esport i política, sí". És a dir, sí a la viabilitat i a l'oportunitat de vincular l'esport amb la política.

En aquest sentit, vull destacar que el polític i diputat Josep Suñol va ser un gran defensor dels drets civils, dels valors democràtics i de les llibertats, defensa que va vehicular a través del periodisme, de la implicació associativa esportiva i de la política.

Ara permetin-me posar un exemple que fa unes quantes setmanes va tenir lloc en aquest mateix auditori i que per mi lliga amb la trajectòria esportiva, cívica i periodística de Suñol. Fa unes setmanes vam concedir la medalla d'or d'aquest Parlament al senyor Josep Guardiola. Molts diran: "Perquè és un gran futbolista". No puc negar-ho, això, però, sobretot, pels valors que representa en aquest moment.

En un moment amb serioses dificultats per a molta, moltíssima gent, necessitem missatges optimistes, necessitem persones que cridin a treballar amb ganes, amb esforç, amb sacrifici, amb passió. Hi ha, doncs, un paral·lelisme entre Josep Suñol, que va morir als trenta-vuit anys, i Guardiola, que en té quaranta. I la medalla d'or d'aquest Parlament se li va atorgar pel que ell representa d'esforç, de treball en equip, d'actuació cívica, de projecció internacional, de capacitat de treball, d'aquestes paraules que abans ha dit la Margarita Ruiz: coratge, audàcia, coherència, tenacitat.

Recordo que quan va acabar el seu Parlament va dir: "Si cada dia, tots nosaltres, ens aixequéssim ben d'hora i comencéssim a treballar, aquest país seria imparable." Doncs una mica és així.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Tant de bo Josep Suñol i Garriga hagués viscut més anys. Segur que ens hauria donat molts més exemples d'aquest coratge, d'aquesta passió i d'aquesta tenacitat que necessitem. De tota manera, els deu anys i escaig que va tenir per poder exercir la política, l'empresa, el periodisme i la voluntat d'aconseguir un país lliure, Déu n'hi do el que van donar de si.

Ja acabo. De nou, felicitats a tots per haver aconseguit un acte tan reeixit. Tenen aquesta casa per repetir, si ho volen, una altra mena d'acte d'homenatge a Josep Suñol i Garriga, però crec que podem dir que avui li hem retut homenatge, un homenatge merescut.

I voldria acabar amb les seves paraules: "Som un poble civilitzat que té fam de justícia i de llibertat". Això ho deia fa setanta-cinc anys i aquestes paraules avui són tan vives com aleshores. Fem-les nostres i retem així homenatge a una persona que va viure i va morir per Catalunya.

Moltes gràcies.